

je Avstrijo nagnil, da se poslužuje svojih pravic in da zaprè Klek, opravičiti se dade iz položaja, v katerem se ona nahaja proti svojim Slovanskim podložnikom. Sočutstva Avstrijskih Slovanov proti svojim sobratom, ki se boré s Turkom, niso samo „platoniška“, ona iščejo od Avstrije posebnih dolžnosti. Razmere prijateljstva med vladami ne smejo sezati do propasti, da se javni mir ohrani. Avstrija ne sme Turkom na ljubo žrtvovati notranjega miru svojega! To je na vsak način nekaj novega, česar Slovani niso navajeni, da se ozir jemlje na njihova čutstva. Al sila je oster učitelj in uči modrijane Avstro-magjarske, da je v tej monarhiji še nek tretji važen faktor, ki so ga do sedaj prezirali, in kateremu se bi sedaj treba bilo malo prilizovati, vsaj dokler ne mine nevarnost. A Slovani besedi več ne verujejo, temuč hočejo dokazov. Roka roko umije.

* Turški, nedavno od Črnogorcev vjeti vojskovodja Osman-paša ni Turk, ampak Magjar; pravo njegovo ime je Wolf, ki ga je pozneje pomagjaril v Farkas; poturčen se je imenoval Osman in je bil izprva beg (Osman beg), zdaj je postal Osman-paša.

Naši dopisi.

V Gorici 6. avgusta. — Spet nekaj šolsko-statističnega. Realcev se je podvrglo zrelostni preiskušanji 8 (6 letošnjih sedmošolcev, 1 popravljavca in 1 Tržačan, ki je v drugo maturoval). Spričevalo zrelosti odlične je prisojeno enemu, zreli so 4, zavrtnjen je 1 za 2 meseca, 1 za 1/2 leta, Tržačan za nedoločen čas. — Letnik više realke ima na čelu spisa 1) „Construction der Linien zweiter Ordnung aus umschriebenen Vierecken“; 2) „Die darstellende Geometrie als Unterrichtsgegenstand an Realschulen“; oboje spisal prof. Barchanek. — Pripravljalnica srednješolsko naslonjena na realko je štela v 2 oddelkih 96 laških učencev (Nemca samo 2). V vseh 7 razredih više realke je bilo 182 učencev; Lahov 220, Slovencev 33, Nemcev 29. Šolnina znaša 2615 1/4 gold. — Novoustanovljeno dekliško učit. izobraževališče je imelo 79 deklet; v 1.—3. tečaja ital. jih je bilo 63, v edinem (1.) slovenskem pa 16 učenk. Zrelah za prestop v viši razred jih je vseh skup 58; zaostala jih je tedaj blizo ena tretjina. Štipendiji so znašali 2500 gold.; 12 kandidatinj je vživalo nekaj posebne podpore. — Z izobraževališčem združeni vadnici ste imeli: dekliška (tako imenovana „nemška“ državna šola) 100 učenk, deška trirazredna (nekdanja normalka — o tempora!!) 300 učencev; med temi Lahov 172, Slovencev 128. — Pripravljalnica za moško učiteljske je štela 12 (slov.) učencev. — Vsa dosedaj našeta učilišča so se sklenila „ohne Sang und Klang“, to je brez šolske svečanosti (pač pa z zahvalno službo božjo), tem sijajniša bode končno slavnost, ki jo bodo imele mestne ljudske šole 14. avgusta t. l. — Naše bogoslovsko učilišče se drži še zmiraj (in prav tako!) starih vakanc, toraj končá šolsko leto s koncem avgusta. — Troje nesreč je prinesel včerajšnji dan. Zjutraj so našli nekega vratarja, ki je sam v začasno prazni hiši bival, mrtvega v postelji. (Zdi se, da je že v četrtek umrl.) Opoldne pa sta se utopila pod Sočkim mostom 2 dečka po 9—10letna, ko sta se kopala. — Ko ne bi bilo preveč vroče (26 stopinj R.), bi se mi lahko spuntali v Gorici: — nič vojaščine nimamo; naša posadka je odrinila v četrtek v Postojno in se 28. dne t. m. vrne.

Iz Črnomlja 5. avg. (Osel po šubu.) 3. dne t. m. pripelje iz Kočevskega mesta občinski sluga z odgonskim listom po šubu enega osla, kateri je bil lastnina

ciganske rodbine iz Breznika Tančegorske občine, fare Dragatuš. Ciganska rodbina je v Kočevji priprta, zakaj, se ne vé. Kako to, da se je osel brez lastnikov po šubu poslal, se pa tudi ne vé. Menda Kočevarji niso mislili se norčevati, da so osla morebiti našemu županu poslali. Naš župan g. Klemenc, prebrisana glavica, se je branil osla prevzeti. Kaj se je z njim zgodilo, ne vem.

Ivan Kolbezen.

Iz Ljubljane. (Banke „Slovenije“ občni zbor) 3. dne t. m. in njegove sklepe moramo danes na čelo postaviti novicam domačim zato, ker žalosten konec stavijo zavodu, ki je bil, ko mu je rajnki dr. Costa pristopil kot predsednika namestnik, z velikim veseljem sprejet. Vsaj mi smo se še le potem za ta za zavod nekoliko ogréli, ko smo videli po pravici toliko spoštovanega rodoljuba banki na čelu, ki, kakor zgodovina njena kaže, izprva ni bila „naše gore list“, ampak le tujčeva zloraba narodnega imena „Slovenije“ za sebične namene. Nena doma počí namreč v Ljubljani glas, da se v Celji po nekem Treuensteinu snuje banka, kateri naj bode ime banke „Slovenije“. Zvita glava, o kateri reči smemo, da je imela več pojma o bankinih špekulacijah kakor vsi drugi možje, ki so rojstvu njenemu pristopili za „botre“ in jih nahajamo v vrsti prvega opravičnega sveta 1872. leta, porabila je dōbo švindelnih tistih let, v kateri so v Avstriji banke kakor gobe rastle iz tal po dežji. Ime nameravani banki je dal „Slovenija“ zato, da mu je lože bilo pridobiti narodnih mož v osnovni odbor. Al da z delovanjem bankinim v deželah slovenskih nikakor ni bil zadovoljen, kaže to, da je banka segla kar po vsem svetu na Česko in Ogersko, v Galicijo in Laško itd. itd. in si pravic pridobila brezštevilnih, celó taci, ki so segale po morji, kjer je zavarovati smela proti škodi tudi blagó, ki se prevažava po vodi! Vse to in strašanska potrata o vsem, s čemur se je delovanje bankino pričelo (naj omenimo med drugim le to, da je „pri slonu“ l. 1872. bila „slovesna pojedina“, ki je od delniškega denarja snedla 109 gl. 50 kr.!!), nam nikoli ni prav srca ogrelo do banke, dokler — kakor smo gori rekli — nam ni predsedstvo gosp. dr. Coste, ki se je brez vse sebičnosti v pravem pomenu besede žrtvoval banki, upanja dalo, da nastopi dobro gospodarstvo. Al tujec Treuenstein ostal je kača „boa constrictor“, ki ni dopustila, da bi se bila banka „Slovenija“ omejila le na dežele slovenske in bi se bilo vpeljalo varčno gospodarstvo, kajti pl. Treuenstein imponiral je zmirom kot „Fachmann“, čegar glas je bil odločilen. Pri tacem začetku in takem nadaljevanji ni bilo pričakovati družega, kot to, da banka ob kratkem prestane, in za delničarje bilo bi res bolje, ko bi bila prestala že davno. — To se nam je potrebno zdelo omeniti zato, da nasprotnikom našim, ki veselja poskakujejo nad nesrečo domačega zavoda, kažemo, da grobokop banki „Sloveniji“ bil je tujec. Na grobu njenem moramo pa odkritosrčno pripoznati tudi to, da naši domačini bili so — premalo izvedeni v podvzetji, katerega so se lotili. Non possumus omnia omnes!

V občni zbor 3. dne t. m., ki je imel odločiti osodo banke in kateremu je namesti gosp. Debevca predsedoval gosp. Grasselli, ud bankinega vodstva, prišlo je 47 delničarjev, ki so zastopali 772 delnic. Gosp. Jerič je bral poročilo pregledovalnega odbora, ki je bil v poslednjem zboru voljen za to, da preišče stan banke in poroča danes o njem. Po odborovem izkasku znašajo aktiva 107.559 gold. 37 kr., pasiva pa 83.624 gold. 90 kr., tedaj se je bankino premoženje 14. dne junija t. l. cenilo na 23.934 gl. 47 kr., a če se še 5000 gold. zgub do konca julija meseca odšteje, prav za prav le 18.934 gold. 47 kr.

Po zaslišanem tem poročilu poprime dr. J. Bleiweis besede in po kratki motivaciji naslanjaje se na bridko poročilo zaupnega odbora odločno govori proti novemu doplačanju in konečno stavi sledeči predlog: „Občni zbor naj sklene likvidacijo banke Slovenije in v smislu §. 66. bankinih pravil voli likvidacno komisijo. Tej komisiji se nalaga, da stopi v dogovor z različnimi zavarovalnimi družbami in v prvi vrsti z banko „Slavijo“ zaradi prodaje zavarovalnega posla ter to prodajo hitro izvrši pod pogoji kolikor mogoče za delničarje ugodnimi.“

Predsednik po tem govoru omeni, da v prvi vrsti današnjega programa stoji nasvet za doplačanje; o tem se bode tedaj naprej glasovalo, in če ta pade, potem pride na vrsto dr. Bleiweisov predlog.

Gosp. Klun ni za likvidacijo, boječ se neugodnih nasledkov ter nasvetuje, naj zbor v načelu sklene doplačilo, upravnemu svetu pa naj se naloži, da skuša banko „Slovenijo“ kmalu prodati.

Dr. Bleiweis mu odgovarja, da to bilo bi zopet odlašati nujno rešitev za več časa, po katerem bili bi čez leto in dan zopet tam, kjer smo danes. Če v drugič doplačamo, se s tem ne rešimo tretjega vplačanja in tako dalje do celega zneska po 200 gold. za akcijo. Modrejše bili bi ravnali, ko bi bilo že predlanskim namesti doplačanja sklenili likvidacijo.

Predsednik Grasselli omeni, naj po §. 66. pravil namesti likvidacije se reče raji razdružba; dr. J. Bleiweis ne nasprotuje premembi besed in to tem manj, ker stvar ostane ista po §. 66. pravil, ki pravi: „ako se društvo razdruži, voli občni zbor likvidacno komisijo“, in to komisijo hoče dr. Bleiweis.

Ko še g. inženir Vošnjak iz Štajarskega govori v smislu dr. J. Bleiweisa, je prišlo na glasovanje: ali naj se doplača ali ne? Predlog za doplačanje je padel s 562 glasovi proti 210.

Zdaj je prišel na glasovanje predlog dr. J. Bleiweisa, ki je bil sprejet z ogromno večino 589 glasov proti 11, ker tudi g. Klun in večina onih, ki so poprej v smislu njegovega nasveta glasovali za doplačanje, so glasovali zdaj za dr. Bleiweisov predlog. Le 11 glasov je ostalo upornih.

Brž potem se je po §§. 66. pravil volila likvidacna komisija, in sicer trójica iz opravnega sveta, trójica iz vrste delničarjev, in izvoljeni so bili gospodje: Debevec, Pakič, Potočnik, Vilhar, Schollmayr in Jerič.

Ta komisija se je brž drugi dan lotila svojega važnega pōsla, ki ga jej je občni zbor 3. dne t. m. z zapanjem izročil, da reši stvar po predlpu dr. Bleiweisa, to je, da se delničarjem reši, kar koli se rešiti dá. Za prvomestnika si je izbrala g. Potočnika.

Po §. 68. pravil ima ta komisija, katera ima zdaj vsa bankina opravila v svojih rokah, brž ko jej bo mogoče, sklicati še en občni zbor, kateremu poroča o svojih dispozicijah. —

Da ono zavarovalno društvo, katero zapuščino banke „Slovenije“ prevzame pošteno in neodrtinsko, si samo sebi s tem za prihodnost v deželah slovenskih naklone veliko korist, ni dvombe po pregovoru, da „roka roko umiva“. Pri tem mislimo v prvi vrsti na narodno banko „Slavijo“, ki ne bi — to jej moremo zagotoviti — ravnala sebi na kvar, ako bi hotela biti pastorka zamrli banki „Sloveniji“.

— (V odborovi seji družbe kmetijske 6. dne t. m.), kateri je predsedoval baron Wurzbach in v kateri sta pričujoča bila gospoda zastopnika c. kr. deželne vlade in deželnega odbora, so se razdelile državne podpore za sirarije, za vrte ljudskih šol in pa za

vodnjake. — Kompetenti za sirarije so bili trije; enoglasno je bila podpora dovoljena družbi sirarski, ki se je letos ustanovila v Bohinjski Bistrici in že tako izvrsten sir izdeluje, da ga je odbor, kateremu ga je gosp. Mesár nekoliko za pokušnjo poslal, živo pohvalil; — prošnji družih dveh kompetentov se boste še le rešili po sprejetih pozvedbah. — Ali naj naš neutrudljivi pospešitelj kmetijskega napredka g. Mesár o sirarstvu letos podučuje v Kranjski Gori ali v Bohinji, je tudi odvisno še od nekaterih pozvedeb. — Podpore za vrte ljudskih šol je prosilo 10 šol; na 2 prošnji se odbor ni mogel ozirati zato, ker dotični šoli še nimate lastnih vrtov, kar je v razpisu rečeno bilo; — vseh družih 8 šol je dobilo podpore od 50 do 100 gold., namreč šola v Postojni, na Jesenicah, v Starem trgu, v Osilnici, v Senožečah, v Horjulu, v Preski in na Vrhju. — Za podporo v napravo vodnjakov se je oglasilo 14 prošnikov. Na 2 prošnji se ni mogel ozir jemati, ostalih 12 je dobilo podpore od 80 do 100 gld., namreč občina v Bohinjski Bistrici za napravo 2 vodnjakov na planini Javorniški, — občina v Srednji vasi za napravo 2 vodnjakov na Gorjuški planini, — Gaberje, Šambije, Prem, Žeje, Škril, Kot, Podpeč v Dobrepoljah, Brezovic in Polom. — Potem je bil določen nakup Muricodolske in Belanske goveje živine (nakup Ukviških ovác je že prej odločen bil); dražba sive živine bo v Ljubljani, rdeče pa v Kranji; čas bo ob svojem času po „Novicah“ oklican. — Po končanih teh obravnavah je bilo še sklenjeno c. k. dež. vladi priporočati dovolitev naprošenih sejmov v Št. Vidu nad Ljubljano, v Stopiču in Račni. — Gospodje Ferd. Ambrož, c. kr. rudarski oskrbnik v Idriji, dr. Jenko, rudarski zdravnik v Idriji in Janez Urbanček, župnik v Krašnji, so bili za ude v družbo sprejeti.

— (Deželni odbor) je z ozirom na čedalje večjo potrebo obilnih prostorij za uboge bolnike kupil na spodnjih Poljanah ono hišo, katero je že zdaj več let za podružnico bolnišnice v najemu imel.

— (Na živinski sejm tukajšnji) 8. dne t. m. so pripeljali zopet mnogo živine. To priča, da je ljudem ta nova naprava všeč. Da bi le še tudi obilo kupca bilo! Med konji pa je g. Skalè našel popolnoma smrkavega iz Šmarij, ki je bil nemudoma v živinozdravnišnico gnan, da se zabrani okuženje družih.

— Da narodne zastave niti Kranjske niti druge ne vznemirijo nemškega Korotana, ne sme po zapovedi Celovškega c. k. deželnega predsedstva nobeno društvo, kakor je sicer navada, priti k Janežičevi svečanosti s kakoršno koli zastavo. Blagi profesor Janežič, ki se nikdar ni gibal na političnem polji, se pač mora zdaj na unem svetu čuditi, ako policija spomin na literarno delavnost njegovo prevrača na politično demonstracijo!

— (Ogenj v Logatcu) je včeraj dopoldne zaradi silne sape in pomanjkanja pomoči strašno škodo naredil v 4 vaséh. Pravijo, da je pogorelo nad 60 hiš in 100 družih poslopij. „Laibacherica“ danes pisari, da je po tem ognji banko „Slovenijo“ zadelo 80.000 gold. škode. Nasproti temu pa poroča upravnik „Slovenije“ iz Logatca tukajšnjemu vodstvu, da od zavarovancev pri banki „Sloveniji“ je pogorel samo eden, ki je zavarovan pri njej za 400 gold. — Mogoče, da je še kateri drugi prizadet; al za 80.000 gold. je pogorelo „Sloveniji“ le v možganih „vredništva Laibacherčnega“, če so mu — pa menda ne — zgube Turške še kaj možganov pustile! Kaj poturčena „Laibacherica“ želi banki „Sloveniji“, to se je v ognji Logaškem prav očitno pokazalo.

— (Iz Bleda) se nam poroča, da prihodnji petek zapusti nadvojvoda Ludevik Viktor, najmlajši brat cesarjev, ta kraj, v katerem je več tednov radostno bival. V četrtek zvečer, pred odhodom njegovim, mu napravijo krasno osvečavo na jezeru z godbo, katero bo vršila nalašč iz Ljubljane poklicana vojaška kapéla.

— (Gosp. Tribuzzi), bivši c. kr. okrajni glavar v Črnomlju, že več časa na dopustu v Vipavi, je te dni ondi umrl.

— Tudi „Novice“ so unidan po družih listih oznanile smrt gosp. dr. Jordana, bivšega vrednika „Zukunft“. „Politiki“ pa je dr. Jordan iz Meidlinga poleg Dunaja sam pisal, da je zdrav in čvrst ter da ne misli še umreti. Časniki se dandanes res tako lažejo, da je popolnoma resničen nemški pregovor: „er lügt wie gedruckt“. Bog živi dr. Jordana!

— (Veliki koncert) v dežel. gledališči nameravajo dati jutri (četrtek) 10. avgusta trije prvi člani narodne opere Zagrebške gospá Milka Gerbičeva in gg. Franjo Gerbič in Jos. Noll — obadva rojaka naša, katerih imeni ste dobro znani slovenskemu občinstvu. Sodelovali bodo iz prijaznosti nekateri tukajšnji godbeni umetniki in se nam obeta zanimiv program.

— („Beseda“) na korist gosp. Stöcklnu v četrtek na čitalničnem vrtu se je lepo izvršila. Gosp. Noll si je s svojo arijo iz „Ernani“ pridobil burno pohvalo, ravno tako novi kvartet (gospodje Medén, Stöckl, Schulz in Gecelj). Gosp. Schulz ima krasen in močan bariton; veselimo se ga večkrat slišati.

— (Pobirki iz časnikov.) „Turškemu listu“ ni vseč pritožba „Novic“, da se na Gorenskem imena postaj Rudolfove železnice ne izklicujejo tudi slovenski. „Železnice — pravi — so obrtnijske naprave in nimajo namena ne za slovensko, ne za nemško reč propagande delati.“ — Dobro! Al ravno zato morajo ozirati se na občinstvo (ljudstvo) in skušati, da mu v vsem vstrežajo ker s tem, da mu služijo, svoj pravi namen dosežejo. Abotna in drzna pa je trditev „Turškega lista“, da so ljudém, ki se po tej železnici vozijo, nemška imena postaj že znana. Kaj tacega naj gre praviti svojim prijateljem Turkom, pa še ti mu ne bodo verjeli! Nam se zdi popolnoma odveč, staviti ga v tem obziru na laž. — Gosp. Kluna mora „Turški list“ še enkrat v nesramna svoja usta vzeti in sklepa svoje besedovanje, v katero mora pomešati, se ve da, tudi „ustavovernega“ sedanjega škofa, s prav Meklenburškim ali Turškim stavkom, češ, da „so še zdaj renitentni ljudje na svetu, ki bi bili mesto beneficija zaslužili palico.“ Tega mnenja smo tudi mi, le da stavek nekoliko popravimo, namreč: Pri nas je veliko ljudi, ki bi zovoljo kljubovanja, zasramovanja in zatiranja naroda našega, ob čegar žuljih živé, mesto više ali manje plače zaslužili palico — ne enkrat, ampak vsak dan zjutraj, opoldne in zvečer. Adrés teh ljudi nam ni treba naznanjati „Turškemu listu“, ker so mu prav tako znane, kakor nam. Sicer pa enkrat vsak dobi, kar zasluži. Gospod Klun ima že beneficij, različni renegati in renitenti pa še ne tega, kar jim gré — palice.

Legitimacijne karte) za znižano vožnjo po Rudolfovi železnici k Janežičevi slavnosti so že tukaj in se dobijo v pisarni gosp. Franjo Ravnikarja, deželnega blagajnika.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. — Presvitli naš cesar se 13. ali 14. dne t. m. zopet snide s cesarjem Nemškim, ki obiskati hoče presv. cesarico v Išlu.

— Cesarjevič Rudolf izvrši 21. dne t. m. 18. leto svoje starosti. Ta dan bo tedaj po statutu cesarske hiše in po ustavi državni proglašen za polnoletnega in zato bode svečanost v Išlu in Laksenburg. Magjari se pripravljajo veliko deputacijo poslati, da častita cesarjeviču.

— V saboto so ministri imeli konferenco, — zakaj? se za gotovo ne ve; govori se, da morebiti je bil na dnevnem redu razpust deželnih zborov po izteku šestletnem. O Gališkem se govori, da še ta mesec bodo nove volitve, pa tudi v Dalmaciji.

— Državni zbor se ima začeti koncem septembra meseca, tedaj ob enem z Ogerskim.

Hrvaško. Iz Zagreba. — Deželni zbor se mirno vrši, skor tako, kakor da ne bi ga bilo; le kaka interpelacija od strani opozicije ga za trenutek malo oživi. Zdaj pa bode še tega „nemira“ manj, ker je voditelj opozicije Makanec se zopet odpovedal poslanstvu. — Svečanost Zvonimirova je sicer dovoljena, a mora biti skor brez vsega političnega značaja, kar ni po volji Hrvatske opozicije, ki je nameravala s to svečanostjo slaviti epoho narodnega zedinjenja in neodvisnosti. — Preuzvišeni škof Strossmajer, ki je odpotoval za nekoliko dni na Dunaj, se je že vrnil v Slatino po večletni navadi.

Iz Turškega bojišča. — Nekaj dni je bilo vse tiho, a zdaj prihajajo žalostne novice iz Srbije. Čolak Antič in Alimpič se sicer držita še v svojih pozicijah pri Zvorniku in Belini, a ob Nišu so vdarili Turki čez Srbsko mejo, vzeli Knjaževac na cesti med Grmado in Zajčarjem; Turki zdaj na Srbski zemlji po svoji navadi razsajajo, moré in požigajo. Kakor je sklepati iz Srbskih poročil, se je Černajev umaknil iz strateških vzrokov, ker je videl, da so Turki vse svoje moči proti njemu nakopičili, ter odšel po hudih bitvah proti Zajčaru, kjer je z Lešjaninom vred zastavil jako trdne pozicije. Glavne bitve še ni bilo, tedaj odločenega še nič ni, ker to, da so Turki par milj daleč na Srbskem in le na enem kraju, ni nič posebnega, saj so bili Srbi že veliko dalje na Turški zemlji. Ob Zajčaru se hudo bijejo, ker Turki so spravili vse na noge, kar so mogli, in zagnali proti Srbom. Turka pa je veliko in Srbi bi utegnili opešati, čeravno se bojujejo kakor levi. Turčija jih je razglasila za puntarje, ne za redne vojaše, in pravi, da bo po tem tudi ravnala ž njimi. — Če bo tako naprej šlo, bo pač za Rusijo prišel kmalu čas oglasiti se, ako hoče Gorčakov ostati mož beseda.

O Črnogorcih ni po zadnji slavni zmagi njihovi nobenih novic; vé se le toliko, da je Muktar paša v Trebinji v hudih zadregah in bi se rad z ostankom svoje armade prebil na Avstrijsko zemljo in položil orožje.

Listnica vredništva. Gosp. A. Noulianu v Zag.: Po naših mislih bi Vaš gotovo še mnogim gospodarjem jako potrební poduk, kako seme gozdnega drevja sejati in saditi, da se ne posuši, najbolje svoj dobri namen dosege, ako bi ga „Novicam“ za občni razglas poslali. Kar se tiče jezika, bo naša skrb, da pride poduk lahko razumljiv na svitlo.

Žitna cena

v Ljubljani 5. avgusta 1876.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 8 fl. 13. — banaška 9 fl. 13. — turšice 5 fl. 60. soršice 7 fl. 20. — rži 6 fl. 40. — ječmena 4 fl. 80. — prosa 4 fl. 80. — ajde 5 fl. 84. — ovsa 4 fl. — — Krompir 5 fl. — kr. 100 kilogramov.

Kursi na Dunaji 7. avgusta.

5% metaliki 66 fl. 40 kr. Ažijo srebra 101 fl. 70 kr.
Narodno posojilo 69 fl. — kr. Napoleondori 9 fl. 81 kr.